

De i lovforslaget indeholdte kriterier og vægte er vist i følgende oversigt. Til sammenligning er i parentes genvivet de udgiftsvægte, der er foreslået i ovennævnte forslag til lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner. Da sidstnævnte lovforslag for sygehus- og sundhedsudgifternes vedkommende kun har en opdeling i to aldersklasser, 0-49 år og 50 år og derover, medens nærværende lovforslag som anført har en opdeling i tre aldersklasser, er der til sammenligning angivet samlede vægte for sygehus- og sundhedsudgifterne.

Kriterium	Vægt	
Indbyggertal	0,29	(0,28)
Aldersgruppen 0-39 år	0,16	} 0,61 (0,60)
Aldersgruppen 40-59 år	0,15	
Aldersgruppen 60 år og derover	0,30	
Aldersgruppen 15-19 år	0,06	
Vejlængde	0,02	(0,02)
Areal	0,02	(0,04)
I alt	1,00	(1,00)

De meget beskedne afvigelser imellem udgiftsvægtene i nærværende lovforslag og i det landsdækkende forslag til lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner skyldes især, at den amtskommunale udgiftssammensætning i hovedstadsområdet ikke helt svarer til den for hele landet gældende amtskommunale udgiftssammensætning. I forhold til hovedstadsreformudvalgets udligningsforslag afviger de nu opstillede udgiftsvægte derimod en del. Dette skyldes hovedsagelig, at der nu er taget hensyn til sygesikringsudgifterne ved vægtberegningen, men de heraf følgende ændringer i sekundærkommunernes udgiftsbehov medfører kun mindre ændringer i udligningsresultatet.

Til § 11.

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler om opgørelsen af de indbyggertal m. m. og vejlængder, der indgår i beregningerne af de enkelte kommuners og amtskommuners andele af hovedstadsområdets samlede udgiftsbetingende kriterier.

Til § 12.

Den i bestemmelsen indeholdte hjemmel til regulering af sammensætningen af udgiftsbehovstallene, jfr. §§ 4 og 10, omfatter såvel en ændring i antallet eller udformningen af de objektive kriterier som en ændring af kriteriernes indbyrdes vægt. Bestemmelsen tager især sigte på tilfælde, hvor ændringer i

opgave- eller byrdefordelingen mellem staten, amtskommunerne og kommunerne skaber større forskydninger i kommunernes eller amtskommunernes udgiftssammensætning og dermed i den balance, der skabes ved den foreslåede økonomiske udligningsordning i hovedstadsområdet.

I det omfang sådanne udgiftsforskydninger medfører ændringer i områdets samlede kommunale eller amtskommunale udskrivning, vil udligningen automatisk blive påvirket heraf. Dette skyldes, at den samlede kommunale og amtskommunale udskrivning i et vist omfang indgår i beregningen af udligningsbidragene, jfr. §§ 2 og 8. Denne regulering af udligningsresultatet indtræffer dog først to år efter, at udgiftsforskydningen er indtruffet, idet udligningsberegningerne baseres på udskrivningen to år forud for udligningsåret, jfr. bemærkningerne til § 2.

Udgiftsforskydninger kan imidlertid tillige forrykke det udgiftsgrundlag, der er lagt til grund ved beregningen af de objektive kriteriers udgiftsvægte. De udgiftsvægte, der er fastlagt i loven ændres imidlertid ikke automatisk, og vil således ved større udgiftsoplægninger ikke længere kunne registrere kommunernes og amtskommunernes reelle udgiftsbehov. Efter nærværende bestemmelse pålægges det derfor indenrigsministeren at regulere udgiftsvægtene eller eventuelt de objektive kriterier, såfremt udgiftsoplægninger gør dette påkrævet. Med henblik på at opnå størst mulig ajourføring af udligningen forudsættes det, at en sådan regulering af udgiftsvægte m. v. kan gennemføres samtidig med, at udgiftsoplægningen indtræder. Det er dog en forudsætning herfor, at der foreligger tilstrækkelig klarhed over, hvad den ændrede udgiftsfordeling størrelsesmæssigt betyder for hovedstadsområdet, og eventuelt i hvilket omfang udgifterne kan henføres til et bestemt objektivi kriterium.

Til § 13.

Bestemmelsen fastslår, at de foreslåede udligningsordninger skal administreres af indenrigsministeren, idet det samtidig er forudsat, at udligningsmellemværendet afregnes via statskassen. Denne ordning svarer til den for den landsdækkende kommunale udligning foreskrevet ordning, jfr. lov nr. 282 af 10. juni 1970 om kommunal udligning §§ 6 og 7. Samtidig opnås en praktisk koordination med det ligeledes af indenrigsministeriet foreståede arbejde med udregningen af statstilskud til kommunerne efter objektive kriterier, der i stor udstrækning bygger på det samme materiale, som danner grundlaget for beregningen af kommunernes udgiftsbehovstal i relation til hovedstadsudligningen.